

Gatheka nr. 8

Hvorfor delta i en studieklasser?

Hvorfor deltar vi i studieklassene? Er det for å tilegne oss åndelig makt, for å bli inspirert, for å oppleve fenomener, eller av nysgjerrighet? Alt dette er galt. Er det for å vinne noe materielt eller for verdslig fremgang? Det er ikke ønskelig. Å lære oss selv å kjenne, å vite hva vi er, burde være vårt mål.

Enkelte mennesker som beundrer fromhet og godhet, ønsker at alle og enhver skal være en engel. Og ikke før har de oppdaget at dette er umulig før de blir fylt av kritikk. Mennesket har i seg en djevel og en engel. Det er på samme tid menneske og dyr. Det er djevelen i oss som driver oss til å gjøre ondt uten grunn, av instinkt. Det første skritt burde være å fri oss fra denne holdning.

Ingen tror at hans spesielle demon kan være en manifestasjon av djevelen. Men kan noen si seg fri for en sådan ond ånd? Vi kan være behersket av en trolldomsmakt, og vi må overvinne en slik makt. Vi må frigjøre oss fra det onde. Enhver kan kjempe.

Vi må bli klar over til hvilke tider vi har lagt for dagen vår djevleske eller dyriske ånd. Vi ønsker å ha en menneskelig ånd. Å erkjenne selvet er hva denne menneskelige ånd søker. Alt i oss må bli menneskelig. Men hva kan vi gjøre for dette? Lese bibelen eller andre hellige skrifter? Alle disse bøker sier oss hva vi skal gjøre. Men du må finne det forråd av godhet som finnes i deg, som er i ditt hjerte. Etterhvert som du kultiverer ditt hjerte hever det seg oppad.

Ved askese kan du utvikle din sjel og oppnå ekstase. Men til hva nytte er samadi hvis vi ikke først og fremst er menneskelige? Hvis vi ønsker å leve i denne verden, må vi bli menneskelige. Asketen bør leve i en skog.

På hvilken måte kan vi kultivere hjertet, følelsen? Uten tvil er harmløshet, hengivenhet og vennlighet nødvendig, men det finnes noe ved siden av dette. Det er åpningen av et bestemt senter som gjør oss følsomme ikke bare utad men også mentalt.

Det finnes to slags mennesker; det ene vil bli grepet av musikkens skjønnhet eller av annet uttrykk for skjønnhet, det annet menneske er ufølsomt som en sten over for alt dette. Hvorfor? Fordi noe i hans hjerte og sinn ikke er våknet. Vi har fem sanser, men vi har også dessuten indre sanser, og disse kan nyte livet mere intenst.

Men noen vil kanskje si: "Jeg behøver ikke noen indre sanser, de ytre sanser tilfredsstill meg fullstendig". De ville si noe annet hvis de f.eks. mistet et øye eller en annen av sine fem sanser. For å bli fullstendig må et menneskelig vesen også utvikle sin indre følelse. Intellektuelt studium kan vare hele livet, det finnes ingen grense for det. Det er derfor en lærer ikke oppmuntrer til spekulasjon. Et læresystem betyr en atskillelse fra andre læresystemer. Sufien tilhører enhver religion. Derfor har sufien ingen særskilt trosform og spekulasjon. Der kan f.eks. være en sufi som tror på reinkarnasjonen og en annen som anerkjenner himmel og helvete. Sufiens arbeide går ut på å utvikle personligheten. Det du praktiserer er mere viktig enn hva læreren sier. Læreren kan gi deg støtte. Han kan si: "Ja, dette er også min erfaring".

Innvielse inneholder forskjellige grader. Det er betroelsen som læreren gir deg, men den sanne innvielse er Guds verk. Ingen lærer kan eller vil dømme. Eleven er den hvem læreren ønsker å vise tillit. Alle er velkomne til ham. Han er elevens åndelige far og mor. Lærerens liv er ofte en oppofrelse. Han blir plaget og har mange lidelser. Enhver liten hjelp er han alltid villig å yte.

Der kreves ingen spesiell kvalifikasjon for å bli en elev. Læreren gir, men eleven kan ta imot. Læreren er lik en sjelden juvel gjemt i en sten. Det er elevens sak å knuse stenen og finne juvelen.

I Østen er denne indre undervisning en del av religionen. I Vesten betraktes den utelukkende som oppdragelse. Den burde være en hellig oppdragelse. I Østen gir murshiden en oppgave og eleven øver seg på den en måned eller ett år. Vi kan ikke ha en forskjellig øvelse for hver uke. Min bestefar hadde samme meditasjonsøvelse i førti år og da hendte der ham et mirakel. Vi må ikke være begjærlig etter andre øvelser før vi har fått et resultat av den første. Og vi må love ikke å røpe disse øvelser.

Med hensyn til studiet av sufismen så er en del bestemt for innviede og en annen del for uinnvidde. Bare murshiden kan gi innvielse. Men studieklassene kan for en tid gis av en annen, som vet hvorledes de skal ledes. Notater kan gjøres, for det som både høres og sees er av dobbel hjelp. Undertiden kan dybden i en undervisning som ikke sees med det samme, bli forstått senere. Jeg sang en mantram i femten år uten å forstå den, men plutselig ble den åpenbart for mitt indre. Det finnes en lærer i enhver av oss som underviser, når tiden er inne.

Vi er tilbøyelige til å diskutere tingene, men det bør aldri bli en kjepphest. Ingen fremmer freden ved å strides. Under foredragene må vi ikke diskutere. Ånden i oss skal overveie det. Hvis det forekommer feiltagelser kommer disse fra murshiden, ikke fra Ham som taler gjennom murshid. Æren for all godhet og visdom tilhører Gud, ikke et menneskelig vesen. Diskuter ikke, ta det eller la det ligge. Gjør bruk av hva du er fortrolig med, glem det som ikke tiltaler deg. Mitt budskap er bestemt for menneskeheten i sin alminnelighet og ikke bare for spesielle mennesker. Hva jeg gir deg må du gi til andre.